

MALE NOVICE.

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 20 v. — Po pošti se list ne pošilja

Kako je v Avstriji?

Avstrijski kancler dr. Renner je govoril dne 30. septembra v dunajskem rotovžu avstrijskim državnim uradnikom. O sedanjih prostosti Avstrije pravi Renner, da je niso utrjali na vrtu uživanja in bogastva, ampak na grobovih narodnih sinov in na razvalinah narodnega premoženja. Da si kupimo, nadaljuje Renner, najpotrebnejšega kruha, moramo prodati v tujino umetnine iz javnih zbirk in nekdanjih cesarskih ter nadvojvodinskih palač. Valute mi Avstrijei sploh nimamo, mi smo ubogi kot cerkvene miši in vse nam primanjkuje v primeri z našimi potrebami. Avstrijei stojimo pred dejstvom, kar dobimo potom davkov, to takorekoč razteče v naših rokah, ker pada denarna vrednost od dne do dne. Ako vprašate vi, državni uradniki, izjavlja Renner, kaj je storila država za vas, moramo priznati, da vam nismo mogli dati tega, kar vi res potrebujete za vas in vaše družine. Razbojniško bi postopala naša država, ako bi vam obljubila več, nego vam zamore dati. Tamkaj, kjer nič ni, tamkaj izgubita tudi državni kancler in državni tajnik za finance svojo pravico. Tako, kakor gospodarimo sedaj, je izključeno, da bi gospodarila naša država naprej. Se v tej zimi moramo preosnovati naše gospodarstvo, ker je naše celotno gospodarsko telo gnilo. — Iz teh Rennerjevih besed je dovolj jasno razvidno, kako je v Avstriji. Radovedni smo, kaj bodo govorili o tem Rennerjevem govoru nemškutarski uradniki v Radgoni, ki so se tako potegovali za priklopitev Radgone k Avstriji. Kaj mislijo prebivalci Koroške okrog Celovca, ako slišijo iz najvišjih uradniških ust take sodbe o avstrijski bedi, lakoti, financah in gospodarstvu? Mislimo, da si bodo dobro premislili, predno se bodo odločili za pripadnost k državi, ki grozi svojim državljanom z lakoto, ničvrednimi plačami in z uničenim gospodarstvom. Res blazno postopajo nekateri brezvestni nemški hujskači na Koroškem, ki se poganjajo za Avstrijo, ki ne more preživeti svojih sedanjih državljanov, kaj šele Korošce, ki so v prehranjevalnem vprašanju razvajeni od Jugoslavije. Ko bi imeli Celovčani in Gradčani tako odprte oči in odkritosrčen jezik kot Dunajčani, pa bi se dalo z nemškimi sosedi govoriti o marsičem pametno in sporazumno. V zahvalo za sporazum v sosesčini bi marsikateri Gradčan ne zdehal od lakote, ampak bi otepal jugoslovanski kos kruha in se mastil s hrvaško pečenko. Mi pa mislimo in trdno upamo, da se bo dunajska narodna strpnost, pohlevnost in ponižnost tekom letošnje zime razširila tudi po nemški Koroški in nemški Štajerski. Lakota v vsestransko uničenem gospodarskem posloplju Avstrije je najboljša šola za Nemce, ki se bodo toliko izšolali in izbrihtali, da bodo priznavali tudi druge narode na svetu ne samo 80 milijonski „Herrenvolk“, ki nima nič pri vsem svojem svetovnem plemstvu in pangermansko ponosni narodnosti. Takrat — to je po konečnem sklepu svetovnega miru, bodo prvi zadnji in zadnji prvi. Tudi našim mariborskim Nemcem in nemškutarjem bi svetovali, da bi pogledali vsaj od časa do časa v kak dunajski list. Du-

najsko časopisje jih bo potolažilo, da bodo lažje pozabili zanje črno obrobljeni parte o plebiscitu v Mariboru. Avstrijei imajo sedaj Kernstockove proroške: Rauchgeschwärzte Trümmer; mi Jugoslavi pa: windisch Maribor!

Živeti ali umreti.

Oddaja premoženja, posojilo za valuto, državni proračun v Nemški Avstriji izkazuje sedem milijard kron primanjkljaja.

„Leben oder Sterben“, tak je nadpis uvodnemu članku v graški „Tagespost“ dne 5. oktobra. Člankar jadicuje, da stoji Nemška Avstrija pred gospodarskim (finančnim) polomom, če že ne pred gospodarsko smrtno. Finančni minister dr. Schumpeter je v ministrskem svetu zaupno razkril svoj finančni načrt. Podrobnosti so še sicer zakrite z gostim pajčolanom, a gotovo je, da pride čimprej v N. Avstriji do oddaje premoženja, in sicer do višine 65%. Med nemško-avstrijskimi finančniki pa še ni prišlo do sporazuma, ali se bo oddaja premoženja nanašala samo na denar ali tudi na premično in nepremično premoženje. Če bodo morali prebivalci N. Avstrije oddati tudi od premičnega in nepremičnega premoženja 65%, bo sigurno prišlo v N. Avstriji do velikih homatij. Kar se bo dobilo pri oddaji premoženja, se bo porabilo za odplačilo dolgov. Oddaja premoženja bo raztegnjena na 30 let. Z oddajo premoženja bo v Avstriji združeno tudi posojilo za zavarovanje valute (denarne vrednosti). Sedaj velja nemškoavstrijska krona v Švici samo 8 centimov (8 vinarjev). Valuto hoče Schumpeter dvigniti s tem, da bo najel veliko državno posojilo v to svrhu. Oddaja premoženja in posojilo za valuto, to sta dve točki, o katerih sedaj razpravlja nemškoavstrijska javnost z veliko nervoznostjo.

Tretjo pereče vprašanje za „živeti ali umreti“, je v Avstriji državni proračun. Dasiravno so že dvignili dohodninski davek za polovico više kakor pri nas in so naložili celo vrsto drugih višjih davkov, vendar še izkazuje državni proračun vsako leto sedem milijard kron primanjkljaja. To je za državo s šestimi milijoni prebivalcev nekaj strašnega. Schumpeter sicer hoče upeljati višje železniške tarife, tako da bi se zvišale vozne cene za III. razred za 100, II. za 300 in I. za 400%. A vse bo mnogo premalo. Upeljal bo nadalje še visok konsumni davek, cene tobaku bo zvišal za 250%, promet se bo podražil s prometnim davkom na blago. Izdelujejo tudi načrt za zvišanje dohodninskega davka za 200—500%.

To bodo res ogromna bremena, ki jih bo dobil vsak državljan Avstrije na svoj hrbet za to, da se bo smel imenovati „srečnega državljana srečne Nemške Avstrije.“

„Tagespost“ pravi ob koncu: „Če mi iz lastne moči nismo v stanu se ohraniti pri življenju, bo končno vendar morala ententa prijeti za rešilno delo. To je končnoveljavna vodilna misel Schumpetrove reforme.“

Ljudstvo Vas kliče na odgovor.

Naše uredništvo je dobilo včeraj in danes več ostrih dopisov, v katerih župljani stolne cerkve dajo duška svoji ogorčenosti, da v nedeljo, dne 5. oktobra ni bilo obljubljenega slovenske službe božje. Dopisi so prišli iz vrst naših odličnih in najodličnejših katoliško-slovenskih družin stolne župnije. Ogorčenje je med slovenskimi župljani res veliko. Že v nedeljo, kakor je posneta iz došlih poročil, se je bilo bati, da bo ljudstvo vzrojilo. Dopise bomo shranili, da jih ob primerem času — če bo nanesa potreba — objavimo. Za tokrat pa še tega nismo storili, ker upamo, da se gg. vendar ne bodo igrali z ognjem. Zahteve po slovenski službi božji so opravičene v vsakem oziru; načrt je že bil objavljen, zakaj sedaj to slepomišenje. Kakor slišimo, nameravajo slovenski župljani stolne župnije sklicati prihodnje dni velik ljudski shod, na katerem se bo govorilo o tej zadevi — odločno besedo.

Razne novice.

Radikalni disident dr. Marko Trifkovič je sestavil novi kabinet, v katerem je 6 radikalcev, 2 zastopnika Jug. kluba, 3 člani Narodnega kluba, 3 izven strank, 1 naprednjak, 1 samostalec in 1 radikalni disident. Liste tega kabineta pa še ni potrdil regent Aleksander.

Regent Aleksander ni potrdil Trifkovičevega kabineta, ker ni koncentracijski. Trifkovič je vrnil svoj mandat.

Vlada za Slovenijo je soglasno sklenila, da podari ljubljanskemu škofu Jeglič-u krasen avtomobil za zasluge, katere si je vladika pridobil za Jugoslavijo.

Jugoslovani v češkem državnem zboru. V češkem državnem zboru je minister zunanjih zadev dr. Beneš, ki se je sedaj vrnil v Prago, podal poročilo o zunanjepolitičnem položaju in se pri tem spomnil v toplih besedah tudi Jugoslovanov. Razvila se je dačata, ki je stala v resnici na parlamentarni višini. V svojih govorih so se vsi govorniki spominjali tudi Jugoslovanov in jim izrazili naklonjenost češkega naroda. Poudarjali so, da se mora to medsebojno prijateljsko razmerje še poglobiti s kulturnimi in gospodarskimi stiki.

Promet s čehoslovaško državo. Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani pozivlja vse trgovce, ki želijo uvažati blago iz Čehoslovaške republike, da ji blagovolijo takoj naznaniti približno množino, vrednost in vrsto blaga ter po možnosti tudi od kod. Materijal potrebuje zbornica za novo kompenzacijsko pogodbo naše države s Čehoslovaško, za katero so pogajanja že v teku. Izvozniki, ki žele izvažati naše pridelke in proizvode na Češko, naj enako prijavijo tozadevne podatke.

Češki listi objavljajo oklic, v katerih pozivajo, naj se osnuje liga, ki bo vodila boj proti žalostnim družabnim razmeram, demoralizaciji,

sebičnosti, pohlepu, ki zastruplja najširše kroge prebivalstva.

Avstrijska Republika je dovolila carine prosti izvoz. Izvzeti so od te določbe le predmeti tičoči se oborožitve armade, potem blago, za katerega izvoz je bilo potrebno že v mirnih časih posebno dovoljenje (orožje, strelivo in razstrelivo). S to določbo je izpolnila že eno dolžnost, katera jej je naložena v mirovni pogodbi. Doslej je bil namreč uvoz in izvoz za nekatere vrste blaga zaprt in v vsakem posameznem slučaju si je moral kupec in prodajalec izposlovati tozadevno dovoljenje. Sedaj je pa dovoljen izvoz vseh vrst blaga (razven nekaterih monopolnih malenkosti in vojaških potrebščin).

V Italiji postaja delovanje socialistov vedno bolj nevarno. Disciplina v armadi je od dne do dne slabejša. Italija stoji pred najnevarnejšo krizo.

Ministrski predsednik Nitti je uvedel zopet cenzuro. S to naredbo je prepovedano do sklepa miru širiti vesti, ki ogrožajo obrambo države in mednarodne odnošaje. Prepovedano je tudi psovati in žaliti armado. (Kako se bo kaj držal proti tej naredbi g. D'Annunzio?)

Sestanek SLS v Mariboru, dne 6. oktobra v Flosarski ulici je bil nad vse hvalevredno dobro obiskan. Zborovalcem se je pojasnil političen položaj. Eden govornik je podal obširno poročilo o našem šolstvu. Glede preosnovitve šolstva je bila enoglasno in navdušeno sprejeta sledeča resolucija: Zbrani somišljeniki SLS izjavljajo, da so od Prosvetnega odbora v Beogradu sestavljeni načrti šolskih zakonov za ljudske in srednje šole nesprejemljivi in zlasti odločno protestirajo proti nakani pričeti s kulturnim bojem na šolskem polju. Izjavljajo tudi, da se bodo borili proti tej nakani z vso odločnostjo. Razpravljalo se je tudi o mariborski stanovanjski bedi. Tozadevne naše zahteve so: 1.) Stanovanjski urad ne sme postopati ravno proti Slovincem brezobzirno. 2.) Pri zasegi stanovanj naj se postopa pravično, brez protekcije. 3.) Stanovanjski urad naj pazi na tiste, ki posedajo razne lokale in agenture, katere služijo edino v veriženje in izžemanje mariborskega prebivalstva. Natančneje se je poročalo o draginji mesta. Sprejele so se sledeče resolucije: 1.) Zahtevamo, da vlada vendar enkrat odločno z najstrožjimi kaznimi (ječo) nastopi proti verižnikom in tihotapcem. 2.) zahtevamo, da naj vlada dovoli izvažati edino le tista živila, ki jih imamo preveč, krompirja se naj poprej ne izvažajo, dokler ne bodo krite potrebščine našega ljudstva. 3.) Vlada naj takoj poskrbi, da bodo revnejši sloji dobili na zimo po nižani ceni dovolj potrebnega obuvala, obleke in premoga. 4.) Poseben protest se pošlje na prehranjevalni urad v Ljubljano glede Kokoschinegga. Zahtevali so zborovalci z vso odločnostjo slovensko službo božjo v stolnici. Šolskim sestram v Mariboru se je izrekla zaupnica glede njih narodnosti, ki jo krivično napada JDS časopisje.

Opozarjamo okrajno glavarstvo, da pazi, komu daje tu dovoljenje za nakup posestev. Kakor se čuje, kupuje zloglasni sindaco Mohorčič iz Sežane, ki dela doli za laško stvar, nabira za ital. „dobre“ namene itd. tako, da ga je laško časopisje stavilo drugim Slovencem za vzgled, v tukajšnji okolici posestva.

„**Bauertrampel**“ je „Delavec“ sam, sicer bi ne pisal tako izza visokih plank o šolskih sestrah. Pametnemu dovolj, pravi latinski pregovor. Tudi mi smo pisali v opravičenje glede narodnosti o sestrah dovolj. Gospodje krog „Delavca“, vprašate vse starejše JDS-pristaše iz Maribora, komu so pa izročali svojo žensko mladino v odgojo, če ne šolskim sestram? Zastonj? Ker so one imele edine slovenske razrede v Mariboru. Čudno, da g. Ferdo Leskovar pohlevno kima pri teh nestvarnih in izmišljenih napadih na samostan in zavod šolskih sester. Ko bi bil „Delavec“ tako naroden kot šolske sestre, pa bi ne bilo one pobratimije JDS z Nemci. Mi čakamo, da bo spremenil „Delavec“ svoj dosedanji naslov v „Marb. Zeitung“, potem boče vsaj upravičena njegova protinarodna gonja.

Smo pa res radovedni kako sodnijsko inkvizicijo bo uvedel „Delavec“ proti nam radi nekega pisma na dr. I., ki bi se naj rajši pečal s polnimi predali sodnijskih aktov, kakor pa iz „Nove Dobe“ pofuljenimi „kulturnimi škandali“. Gospodje od JDS mislijo, mi nimamo niti ušes niti oči, ampak nam naše časnike diktira le „telefon“ in dr. Reisman po pismih. Ne, škarje in kradljivo izrezavanje kulturnih člankov je dokazana lastnost invalida „Delavca“.

G. Viljemu Pfeifer. Ker imate tako bolj nobel in fino prijazen nastop, smo domnevali, da prihaja ta vaša finesa iz fine notranjščine. Oh, pa smo se tudi zmotili v tem. To, kar ste napisali v zadnjem „Delavcu“ pač ni za diplomata vladnega komisarja, ampak take psovke rabi takozvani rudečenosi zakotni писаč. G. Viljem, v svoji mladeniški megalomaniji niste dokazali prav nič, ampak samo nekaj trdite s svojo vladno komisarno avtoriteto in mislite, mi se vas bomo ustrašili in zlezli pod klop. Mi vam bomo odgovorili na vaše točke, jih podprli z dokazi, da boste lahko trkali na mladeniška razburljiva prsa: Moj greh! Pomnite pa, da je napačno mnenje, ako si vi domišljujete, da ste vi — država, ali kaj temu podobnega, ampak samo gosp. Vilko Pfeifer. Torej pozdravljeni in na svidenje!

G. Franjo Pirc! Uredništvo „Malih novic“ izjavlja, da vaše pero in oseba nista v nikaki zvezi glede notic proti Pfeiferju in Kralikovi tiskarni. Ako rabite glede vaše morebitne ovadbe na vaše vojaško poveljstvo posebne priče, smo z istimi vedno na razpolago. Boste lahko sodnim potom dokazali, da je taka ovadba obrekovanje.

„**Tudi**“ jugoslov. kaval. častnik. V soboto popoldne je šel višji jugosl. vpokojeni častnik po Göthejevi ulici. Kar ga sreča mlad kaval. poročnik ter ga vstavi z besedami: Können der Herr ein bisl slovenisch? Vpokojeni častnik, do-

ber Slovenec, pravi na to: Ja, ich kann a bisl? Na to poročnik: „Und deutsch vielleicht auch a bisl?“ „Ja, auch a bisl“. Kar izvleče poročnik iz žepa potnico ter prosi nepoznanega mu gospoda, naj mu pove, kaj tu notri stoji. Gospod mu pravi, da ima poročnik glasom te potnice upano vožnjo do Ljubljane. Na kar poročnik ves vesel reče: Bil sem v nemški Avstriji, ker pa tam gori nimajo ničesar jesti, sem vstopil v jug. vojsko. Višji častnik vpraša še: „Sprechen Sie nicht slovenisch?“ „Nein, kein Wort“.

Doslédnost. V Mariboru izhajajoči nemški lističi še vedno rabijo Marburg za uradno potrjeno ime Maribor. A tudi sicer rabijo radi prejšnja avstrijska imena kot Völkermarkt, Drauburg itd. Je li tega treba? Kadar bodo začeli Nemci pisati Gradec, Ljubno, Lipnica za Graz, Leoben, Leibnitz, pa pišimo tudi mi Hundsdorf, Michldorf itd. za Pesje, Mihovce. Vemo pa, da zavrnejo v Nemški Avstriji vsa pisma — drugači naslovljena kakor je uradno potrjeno. Doslednosti in trdne volje nam je treba tudi glede krajevnih imen!

V Mlinski ulici ima znani Hausmanninger slovenski napis za svojo vino-tržno firmo. Takoj pod slovenskimi črkami pa debelo veliko: „Eingang in die Weinkellerei“. Moramo že povedati g. Hausmanningerju tiskanim potom, da se pravi Eingang in . . . Vhod v vinsko klet. Tudi naš gostilničar Glavatsch je imel poprej velik napis: Gasthaus Glavatsch, sedaj pa komaj vidno: Gostilna Glavatsch. G. gostilničar si pač misli: za moj nemškutarski brlog itak zadostuje 10 cm dolga tablica, ker ve in pozna vsak nemčur tudi brez napisa svojo jazbečevo luknjo. V Mlinski ulici še imamo torej vedno dvozvezo v nemškem duhu: Hausmanninger—Glavatsch. Eden Nemeč, drugi pa nemškutar po — glavi z „tsch“.

Vojni invalidi in vožnje po železnici. Ministrstvo za promet v Beogradu je odredilo brezplačno železniško vožnjo članom Društva vojnih invalidov v kraljestvu SHS in to onim, ki potujejo radi zdravniškega pregleda ali ureditve invalidne penzije in podpore, radi zdravljenja v kopališča, ali v razne ortopedične zavode glede protez. Brezplačna vožnja je dovoljena le proti potrdilu od strani srednjega odbora vojnih invalidov v Beogradu. Vsak član mora imeti pri sebi svoj invalidni list in izkaznico s svojo fotografijo. Ta izkaznica se mora dati žigosati na začetni in končni postaji. Kakor iz tega razvidno je cela komedija predolga procedura, kateri se bo podrgel menda le malokateri invalid. Tozadevne legitimacije bodo pač morala oskrbeti našim invalidom invalidna društva.

V Mariboru živeči umetni podobar Ivan Sojč, je izpostavil v stolnici v frančiškovi kapeli osnutek Kalvarije. Osnutek je model iz pastelina in nam predstavlja Kalvarijo: na sredini Krista na križu, pod križem pa skupino treh oseb. Janez in Marija se držita za roko in Marija upira svoj žalosten pogled v svojega Sina. Na sredini med obema, na kolenih iz z rokami držeč se spodnjega dela križa, pa je Marija Magdalena. Nekaj res umetniško novega in dobro izpeljanega je nad seboj tesno spojena skupina treh oseb. Levo in desno od Kristovega križa sta oba razbojnika. Vse ljubitelje umetnosti opozarjamo na ta mojsterski model našega znanega in priljubljenega slovenskega umetnika.

Glede obiska mariborskega gledišča. Z veseljem, navdušenjem in v težkem pričakovanju smo pozdravili nad vse požrtvovalno in trudapolno delo g. ravnatelja Nučiča, ki nam je priredil in ponudil v tako kratkem času mariborsko gledišče javnosti v poduk in zabavo. Bili smo prepričani, da bo vsa naša narodno mariborska inteligenca s pridnim in polnoštevilnim obiskom našega gledišča pripomogla, da se bo to duševno izobroževalno podjetje zamoglo tudi v gmotnem oziru držati na površju. Pa o tem oziru smo bili že takoj ob začetku delovanja našega gledišča bridko razočarani in varani. Naša inteligenca civilnega in uniformskega prikroja je tako globoko zagažena v frakarstvo, veseljačenje in popivanje po gostilnah slovenskih in nemških, da so jej podučno zabavne gledališke predstave deveta briga. Gospodje mariborski inteligenti, ki brez miselno popivate za predragi denar od večera, celo noč do drugega belega dne in ostentativno zanemarjate naše gledišče, to je ostuden in brezobziren naroden greh, ki je vreden resne obsodbe, katerega bomo pa tudi bičali po naših listih, dokler ga ne zajezimo in odpravimo. Resna zahteva vseh trezno mislečih narodnih Mariborčanov je bila že od preobrata sem, izgnati našo inteligenco iz za nas osvobodjene Slovence nevrednega in sramotnega frakarstva in jo dvigniti na obisk duševne zabave potom gledališnih predstav. Gledišče ni za igralce, ampak predvsem za našo inteligenco, ki rabi dušne hrane kot riba vodo. Mislimo in pričakujemo, da bo mariborsko gledišče prednjačilo pred veseljami in popivanjem, ki le prazni žep in omračuje glavo ter slabi telo.

Repertoire Slov. mest. gledališča. V torek: „Veriga“, abonn. A-2. V sredo zaprto. V četrtek: „Ugrabljene Sabinke“, abonn. B-2; V petek zaprto. V soboto: „Amnestija“, „Mečved“. Abonn. A-3. V nedeljo popoldne ob pol 15. (pol 3.) uri „Tugomer“ pri znižanih cenah. Zvečer: „Veriga“. Abonn. B-3.

Gledališke vesti. Krasno uspela Finžgarjeva igra „Veriga“, se uprizori, danes na abonement A-2. V četrtek je kakor že omenjeno Schönthana „Ugrabljene Sabinke“ in sicer na abonn. B-2. V nedeljo se otvori prva popoldanska ljudska predstava pri znižanih cenah predstave „Tugo-

mer“. Ker so bile prejšnje predstave „Tugomerja“, izvrstno obiskane, se je odločilo ravnateljstvo, to našo edino izrazito narodno dramo podati tudi najširšim slojem. To bode edina ljudska predstava te igre, radi česar si jo naj ogledajo vsi, kojim je na narodnem blagru kaj ležeče.

Izseljenci in begunci v Mariboru. Prosimo gospode, ki so bili določeni, da v najkrajšem času izdelajo seznam izseljencev svoje kategorije, da bomo imeli točen pregled, koliko izseljencev se nahaja v Mariboru. Obenem se lahko takoj izvolijo zaupniki. Po sklepu, ki se je storil v Ljubljani, izvoli deset beguncev enega zaupnika za krajevni odbor. Definitivni Narodni svet se mora sestaviti v enem mesecu, torej je treba takoj na delo.

V Celovcu so se vršile velike demonstracije radi pomanjkanja živil. Celovčani pričakujejo jugoslovanske čete.

Visoke ogledalo z zlatim okvirom
miza, zaboj za premog, kuhinjska
klop, sobne rastline, mala železna
kosa, koš za papir in trša postelj
se proda. Nagystrasse 9-I, desno
Maribor. 230

Gospodična, ki je dovršila trgovski
tečaj, išče primerne službe
najraje pri kakem odvetniku. Cenj.
ponudbe pod „Vestna“ na uprave
lista. 231

Oznanila Union-Propagande, Maribor, Gosp. ul. 25.

Barva Kemično čisti

vsakovrstno blago. 1695—438—208 obleke

Pere in svetlolika

ovratnike, zapestnice in srajce.

tovarna JOS. REICH,

MARIBOR, Grajska ulica št. 38.

Poštna naročila se izvršujejo točno.

Raznašalci

za naše liste se sprejmejo proti dobremu zaslužku. Cirilova tiskarna.

Zajtrkovalnica v pritličju rotovške hiše!

Ker se je glede zajtrkovalnice in delikatesne trgovine na Glavnem trgu v pritličju rotovške hiše že anonsirana družabna pogodba razdrla

naznanjajo

dosedanji lastniki, da bodo samo vodili to podjetje, kakor dosedaj.

Posebno opozarjamo slav. občinstvo na novo došlo zalogo raznih prvovrstnih vin in drugih pijač, kakor tudi finih delikates, s katerimi hočem svoje goste, kar najbolje postreči.

v. z. Sikora.